

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อสร้างชุดการสอนและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน การอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 มีขั้นตอนในการศึกษาค้นคว้าและสรุปการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสร้างชุดการสอนภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

สมมติฐานของการวิจัย

ชุดการสอนภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนอนุบาลวิเชียรบุรี อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามีดังนี้ คือ ชุดการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องการอ่าน จับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษารายละเอียดจากเนื้อหา และจุดประสงค์จากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย พุทธศักราช 2544 ชุดการสอนที่ สร้างขึ้นมี 4 ชุด ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและได้นำไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่ กลุ่มทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 3 คน ครั้งที่ 2 จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสมของกิจกรรมและระยะเวลาที่ใช้สอน และได้นำมาแก้ไขปรับปรุงก่อนที่จะนำไปใช้ กับกลุ่มตัวอย่าง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อของบทเรียน เป็น
ข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง (P) 0.27-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (B)
ตั้งแต่ 0.25 – 0.80 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

วิธีดำเนินการทดลอง

สุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวิเชียรบุรี จำนวน 30 คน ด้วย
วิธีสุ่มแบบง่าย จากนั้นนำชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวิเชียรบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง
ครั้งละ 1 ชุด จำนวน 4 ครั้ง ใช้เวลาสอนทั้งหมด 12 คาบ คาบละ 60 นาที เมื่อสิ้นสุดการ
สอนแต่ละชุด ผู้วิจัยจะทำการทดสอบหลังเรียนทุกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนประจำชุดการสอนแต่ละชุด ตรวจแบบฝึกหัด และตรวจแบบทดสอบที่นักเรียนได้ทำลงไป
แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพดังนี้

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก โดยการหาค่าร้อยละของจำนวน
นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยชุดการสอนแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดและหา
ค่าเฉลี่ยของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เป็นร้อยละของชุดการสอนทั้งหมด

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง โดยการหาค่าร้อยละของจำนวน
นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปผลการวิจัย

ชุดการสอนการอ่านภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 87.5/86.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่มาตรฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณา
รายชุดแล้วมีประสิทธิภาพดังนี้ การอ่านจับใจความสำคัญข่าวร้อยละ 93.33 การอ่านจับใจความ
สำคัญบทความร้อยละ 90.0 การอ่านจับใจความสำคัญสารคดีร้อยละ 86.67 การอ่านจับใจความ
สำคัญเรื่องสั้นร้อยละ 80.00 เฉลี่ยแล้วเท่ากับร้อยละ 87.5 ประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ได้ร้อยละ 86.67

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 4 ชุดมีประสิทธิภาพ 87.5/86.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ได้กำหนดเอาไว้ และเมื่อพิจารณาประสิทธิภาพของชุดการสอนแต่ละชุดจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ทั้ง 4 ชุด การที่ชุดการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้นั้น อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. ชุดการสอนการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นได้ มีการนำรูปแบบการสอน “เพาะมโนทัศน์” (Concept attainment) ซึ่งรูปแบบการสอนดังกล่าวจะทำให้ให้นักเรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้จัดสิ่งแวดล้อมให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่จะให้นักเรียนเรียนรู้ ซึ่งตรงกับแนวคิดของบรูเนอร์ (สรวงศ์ ใ้วตระกูล, 2541, หน้า 213) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้ประมวลข้อมูลข่าวสารจากการที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การรับรู้ของมนุษย์เป็นสิ่งที่เลือกหรือรับรู้ขึ้นอยู่กับความใส่ใจของผู้เรียนที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ การเรียนรู้จะเกิดจากความค้นพบ เนื่องจากผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เกิดการเรียนรู้

2. ชุดการสอนการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นนี้ ได้นำเทคนิคพาโนรามามาใช้ ซึ่งมีขั้นตอนการฝึกอ่านอย่างเป็นระบบ เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียน เบทตี้ (Betty, 1974, pp. 106-107) กล่าวถึง การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคพาโนรามา ว่ามีข้อสำคัญคือ ครูสามารถจะแบ่งให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีโอกาสได้ฝึกฝนทุกคนก่อนที่นักเรียนจะอ่านด้วยตนเองตามลำพังครูจะเป็นผู้ฝึกขั้นตอนต่าง ๆ ให้ โดยละเอียดทุกขั้นตอนตลอดคาบเรียน จากนั้นนักเรียนจะฝึกอ่านด้วยตนเอง ซึ่งลำดับขั้นของเทคนิคพาโนรามา คือ

- 2.1 การกำหนดจุดประสงค์ในการอ่านแต่ละครั้งว่าอ่านเพื่ออะไร ตั้งคำถามเอง ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เพื่อหาคำตอบ เพื่อให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กล็อก (Glock, 1958) ที่พบว่าแรงจูงใจของผู้เรียนจะได้รับการเสริมแรงมากขึ้น ถ้าเขาเหล่านั้นมีความกระตือรือร้นในจุดมุ่งหมายเฉพาะก่อนที่จะเริ่มต้นการอ่านของเขา และแรงจูงใจที่จะกล่าวนั้นจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีความต้องการอยากรู้อยากเห็นเป็นพิเศษ และงานวิจัยของ กูดแมน (Goodman, 1971, หน้า 135) แสดงความคิดเห็นว่า ผู้อ่านที่อ่านเรื่อง ต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่วนั้นจะต้องเลือกมีเทคนิคในการอ่านอย่างเหมาะสมและ เขาจะต้องมีเป้าหมายในสิ่งที่เขาอ่านเสมอ

2.2 การปรับความเร็ว การปรับความเร็วในการอ่านแต่ละเรื่องจะต้องเตรียมขีดหุ่นอัตราความเร็วได้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ควรนำหลักการอ่านแบบคร่าว ๆ การอ่านโดยใช้ความรู้เดิมมาประกอบการใช้ในการตัดสินใจด้วยจึงจะทำให้การอ่านนั้นเป็นการอ่านที่มีประสิทธิภาพขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน์ (2525, หน้า 1) กล่าวว่า การอ่านที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง การอ่านด้วยความเร็วและความเข้าใจสิ่งที่อ่านอย่างถูกต้อง ซึ่งสมุทร เช่นเขาวนิจ (2526, หน้า 5) กล่าวว่า คนที่จะอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพตามธรรมชาติแล้วจะรู้จักปรับอัตราการอ่านได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามกาลเทศะตรงตามจุดมุ่งหมายและแนวคิดที่วางไว้ คือ จะเปลี่ยนจากความเร็วหนึ่งสู่อีกความเร็วหนึ่ง พร้อมทั้งจัดแนวคิดให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการอ่านแต่ละครั้งด้วย ในขณะเดียวกันต้องพยายามเข้าใจข้อความที่อ่านให้ได้หมด ฉะนั้นการปรับอัตราความเร็วให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ตนอ่าน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้

2.3 ความจำเป็นในการตั้งคำถาม ซึ่งขั้นนี้จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เพ็ญศรี รังสิยากุล (2538, หน้า 124) กล่าวว่า การอ่านเพื่อเกิดความเข้าใจต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อนแล้วปรับอัตราความเร็วในการอ่านให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ต่อมาควรพยายามตั้งคำถามถามตัวเองอยู่ตลอดเวลา จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ เป็นความจริงตามเนื้อเรื่อง ช่วยให้ผู้อ่านตีความหมายข้อเท็จจริงให้กระจ่างเพื่อจะได้ทำการสรุปหาคำตอบต่อไป นักอ่านที่ดีจะไม่เป็นนักอ่านที่อยู่นิ่งเฉยหรืออ่านไปเรื่อย ๆ หากไม่พยายามตั้งคำถามตัวเองแล้วจะทำให้ขาดความตั้งใจในการอ่านได้

2.4 การสำรวจ ขั้นนี้จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น ดังที่สนิท ดังทวี (2526, หน้า 7) กล่าวว่าผู้อ่านจะต้องสนใจข้อมูลเป็นความรู้ที่เกี่ยวกับการเขียนพยายามค้นหาให้พบว่า ประวัติของผู้แต่งเป็นอย่างไร สถานที่พิมพ์ จำนวนครั้งที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ มีตารางประกอบเรื่องหรือไม่ ดูหัวข้อย่อและแผนภูมิต่าง ๆ ที่มีประกอบ ดูบทสรุปถ้ามี ข้อทดสอบก็ควรดูด้วย ตลอดจนถึงดัชนีของเรื่อง ข้อมูลเหล่านี้พบว่าเป็นภูมิหลังของหนังสือ ที่มีส่วนช่วยรองรับให้ผู้อ่านมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านสอดคล้องกับ วอลเตอร์ (Walter, 1962, p. 6) สรุปว่า การสำรวจอย่างคร่าว ๆ ในแต่ละเรื่องที่อ่านนั้น ควรอ่านคำนำและบทสรุปด้วย เพื่อพิจารณาว่าอะไรคือหัวใจสำคัญของเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ โรบินสัน (Robinson, 1961) ที่ว่า การสำรวจนั้นอาจดูได้ที่สารบัญ คำนำ หรือชื่อผู้แต่งตลอดจนสำรวจแนวคิดที่ผู้เขียนตั้งจุดมุ่งหมายในการเขียนไว้

2.5 การคิดตามสิ่งที่อ่าน ถ้าผู้อ่านตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน ปรับอัตราความเร็วในการอ่านตามจุดประสงค์นั้น พยายามตั้งคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่รู้ในแต่ละเรื่องเพื่อช่วยในการหา

ข้อมูลต่อไป จากนั้นก็สำรวจอย่างคร่าว ๆ เพื่อที่จะดำเนินการอ่านและคิดหาคำตอบตามที่ตั้งคำถามไว้แล้ว ผู้อ่านเรื่องได้เข้าใจโดยตลอด ก็ สามารถตอบคำถามต่าง ๆ ได้ถูกต้องและชัดเจน สามารถศึกษาใจความสำคัญแปลความและขยายความได้โดยนำเรื่องที่อ่านมาเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของตนได้ สอดคล้องกับ ลี (Lee, 1978, p. 60) กล่าวว่า เมื่อผู้อ่านทราบจุดประสงค์ของเรื่องที่อ่านแล้ว ผู้อ่านควรอ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของทุก ๆ ย่อหน้า เพราะความสำคัญมักจะอยู่บรรทัดแรกหรือบรรทัดสุดท้าย ถ้าย่อหน้าสุดท้ายมีลักษณะเป็นการสรุปความก็ควรอ่านทุกประโยคอย่างระมัดระวังและเคร่งครัด (Krashen, 1971, p. 135) กล่าวว่า การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง หรือเค้าโครงที่มีความหมายของเรื่องผู้อ่านไม่จำเป็นต้องอ่านรายละเอียดทุกบรรทัดหรือทุกหน้า

2.6 การจดบันทึก เมื่อผู้อ่านมีความเชี่ยวชาญในการอ่านดังกล่าวแล้ว หากไม่มีการจดบันทึก อาจจะได้ข้อมูลที่ผิดพลาดหรือตกหล่นได้ ดังนั้น เบทตี้ (Betty, 1974, pp. 11-112) จึงเสนอให้มีการเขียนเค้าโครงเรื่องหลังการอ่าน โดยครูจะเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำ เพื่อช่วยให้เห็นความสัมพันธ์อย่างเด่นชัดระหว่างใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งตรงกับเบอร์มิสเตอร์ (Burmeister, 1974, p. 314) กล่าวว่า ถ้าผู้อ่านอ่านพบคำตอบจากเรื่องที่อ่านแล้ว ควรจดข้อความที่สำคัญไว้เพื่อเตือนความจำของตนเอง การจดบันทึกนี้จะดำเนินไปพร้อมกับการอ่านได้ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น อาจจะใช้รูปแบบการขีดเส้นใต้ข้อความสำคัญหรือรายละเอียดปลีกย่อยด้วยหมึกสีต่าง ๆ กันดังที่ เอดเวิร์ดส์ (Edwards, 1973, pp. 132-135) กล่าวไว้ เช่น กำหนดให้สีแดงแทนข้อความสำคัญ สีน้ำเงินแทนวันที่ ตัวเลขสีเหลืองให้แทนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่กำลังหาอยู่ หรืออาจทำเครื่องหมายต่าง ๆ ลงในเรื่องที่อ่านเลย ถ้าไม่ต้องการเขียนข้อความใด ๆ ลงในเรื่องนั้น ๆ ก็ควรมีสุมุดบันทึกไว้ เพื่อจดบันทึกพร้อมทำเครื่องหมายต่าง ๆ เช่น วงกลม ดอกจิก กากบาท หรือเครื่องหมายหน้าข้อความที่แสดงว่าเป็นใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

2.7 การใช้ความจำ ขั้นนี้จะเป็นขั้นที่นักเรียนทบทวนความจำจากการอ่านเรื่อง ซึ่งจะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งมิลเลอร์ (Miller, 1972, p. 332) กล่าวว่า การทบทวนความจำ ควรทบทวนจากบันทึกย่อ จากเค้าโครงเรื่อง หรือจากบทสรุปที่ผู้อ่านบันทึกไว้หลังการอ่าน หรือสังเกตจากเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ทำไว้ในขณะที่อ่าน ในขั้นนี้จะทบทวนความคิดสำคัญของเรื่อง ๆ ของเรื่อง ในขั้นการใช้ความจำนี้ วอลเตอร์ (Walter, 1962, p. 6) กล่าวว่า จะเป็นการช่วยให้ความรู้ที่อยู่ในสมองจึงควรทบทวนความจำโดยอาจจะดูเพียงอักษรย่อต่าง ๆ แล้วค่อย ๆ นึกเรื่องตามอักษรนั้น ๆ จะทำให้ผู้เข้าใจเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ในขั้นทบทวนความจำนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับผู้ที่สามารถใช้กลวิธีดังกล่าวช่วยเตือนความจำในรูปแบบของการเขียนบันทึกย่อ ดังที่งานวิจัยของ นอร์มัน (Norman, 1968) พบว่า การที่จะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความจำได้ในระยะสั้น และ

ความจำในระยะยาว ผู้อ่านจะต้องได้รับการพัฒนาการอ่าน โดยรู้จักถอดความจากสัญลักษณ์ต่าง ๆ ได้

2.8 การประเมินผลเป็นขั้นสุดท้ายของการสอนด้วยเทคนิค พาโนรามา ขั้นตอนนั้น จึงจัดว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากขั้นตอนหนึ่ง ซึ่งครูควรจะคำนึงถึงเป็นอย่างมาก เพราะหลังจากที่นักเรียนได้ประเมินผลด้วยตนเองแล้ว ครูจะต้องเป็นผู้ทดสอบความเข้าใจการอ่านของนักเรียนแต่ละคนด้วย ซึ่ง เบทที (Betty, 1974, pp. 106-117) กล่าวว่า การอ่านในขั้นนี้จะทำให้ผู้อ่านทราบว่าตนได้อ่านบรรลุดูจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ในขั้นแรกหรือไม่ ได้ข้อมูลเพียงพอในการที่จะตอบคำถามหรือไม่ ผู้อ่านทราบความสำคัญของเรื่องที่อ่าน หรือไม่เข้าใจความสำคัญของเรื่อง และรู้เค้าโครงเองหรือไม่ และเอดเวอร์ดส์ (Edwards, 1973, pp. 132-135) กล่าวว่าสำหรับขั้นตอนการประเมินผลด้วยตนเองได้ โดยการทำแบบฝึกหัดหลังการอ่าน หรือ โดยการตอบคำถามที่ครูตั้งคำถาม ผู้อ่านแต่ละบุคคล แล้วผู้อ่านอาจตรวจและแก้ไขข้อบกพร่องหลังการอ่านด้วยตนเองได้ เพราะอาจจะทำให้ผู้อ่านทราบว่าตนเองอ่านเรื่องนั้น ๆ ได้เข้าใจมากน้อยเพียงไร การอภิปรายหลังจากการอ่านเพื่อสรุปหาใจความสำคัญของเรื่องหรือเค้าโครงเรื่องที่ถูกต้องร่วมกัน ก็จัดว่าอยู่ในขั้นการประเมินผลนั้นด้วย ซึ่งวิลเลียมส์ (Williams, 1982, pp. 1-2) ได้สนับสนุนให้ผู้อ่านได้อภิปรายหลังการอ่านร่วมกันเพื่อตรวจสอบว่าตนเองมีความคิดเห็นหรือความเข้าใจตรงกับผู้อื่นมากน้อยเพียงไร

3. ชุดการสอนการอ่านจับใจความนี้ได้สร้างขึ้นอย่างมีระบบ โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอน การศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์ และรายละเอียดของเนื้อหาวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการอ่านจับใจความ เพื่อกำหนดรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชุดการสอน หลังจากได้สร้างชุดการสอนจนครบทั้ง 4 ชุดแล้ว ได้เสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม จุดประสงค์ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ เมื่อผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ได้นำไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้เรียนทั้งรายบุคคลและกลุ่มเล็ก 6 คน เพื่อตรวจสอบความยากง่ายของภาษา ขั้นตอนการเรียน ความยากง่ายของเนื้อหา และความเหมาะสมกับเวลา นำมาแก้ไขข้อบกพร่องให้ชุดการสอนมีความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริงกับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า การดำเนินการสร้างชุดการสอนอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอนผ่านการวิเคราะห์เนื้อหา มีวิธีการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ผ่านการตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงหลายครั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ และจากผู้เรียน จึงทำให้ชุดการสอนชุดนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหลังจากนั้นได้จึงได้ดำเนินการสร้างชุดการสอนตามแผนที่วางไว้สอดคล้องกับ กิ่งกาญจน์ มั่งคั่ง (2545, หน้า 108) ที่สร้างชุดการสอนวิชา สังคมศึกษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วพบว่าชุดการสอนอย่างมีระบบ เมื่อนำไปหาประสิทธิภาพแล้วชุดการสอนที่สร้างขึ้น ซึ่งมีประสิทธิภาพ

98.49/100.00 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ และผู้เรียนได้รับการเรียนการสอนจากชุดการสอน
ได้รับความรู้ มีความสนุกสนานในการเรียน

4. แผนการสอนเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่สร้างขึ้นนี้ อาศัยแผนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคพาโนรามา ของ กัญญา มั่งคั่ง
(2530, หน้า 94) แผนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจเพื่อความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้เทคนิค
พาโนรามา ของรัชนิดา รัชนีลัดดา (2533, หน้า 92) และ แผนการสอนอ่านจับใจความตามวิธี
พาโนรามาเพื่อใช้สอนภาษาไทยของสุภาณี ชูเกลี้ยง (2542, หน้า 97) ซึ่งเป็นแผนการสอนมี
ขั้นตอนเป็นระบบ ซึ่งใช้แล้วสรุปว่าทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น จึงทำให้ชุดการ
สอนการอ่านจับใจความภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความครั้งนี้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

5. เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่านจับใจความสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกเป็นรายชุดการสอน พบว่า ชุดการสอนแต่ละชุดมีลักษณะเฉพาะ
บางประการที่ทำให้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานแตกต่างกันดังต่อไปนี้

5.1 ชุดการสอนที่ 1 การอ่านจับใจความงานเขียนประเภทข่าว ชุดการสอนนี้มี
ลักษณะเด่นอยู่ที่กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน สื่อการสอนประเภท
ต่าง ๆ และเนื้อหาในบทอ่านที่ได้คัดเลือกมาให้นักเรียนอ่าน ใช้ภาษาที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย
เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน จึงทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและ
มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอน จึงส่งผลให้ชุดการสอนนี้มี
ประสิทธิภาพถึง 93.33 อย่างไรก็ตามชุดการสอนนี้มีข้อจำกัดคือนักเรียนบางส่วนยังขาดทักษะใน
การวิเคราะห์ประเด็นของข่าวจึงทำให้ความสามารถในการอ่านอ่านจับใจความด้อยประสิทธิภาพ
ลงไป

5.2 ชุดการสอนที่ 2 การอ่านจับใจความงานเขียนประเภทบทความ ชุดการสอนนี้มี
ลักษณะเด่นที่กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่ระบุไว้ในแผนการสอน การเลือกใช้
สื่อการสอนที่หลากหลาย และเนื้อหาของบทความที่ผู้วิจัยเลือกมาเป็นบทความสั้น ๆ ใช้ภาษาที่
อ่านเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน อย่างไรก็ตามพบว่าชุดการสอนนี้มี
ข้อจำกัดอยู่บางประการคือ ธรรมชาติของงานเขียนประเภทบทความจะมุ่งเน้นให้ความรู้ ความคิด
แก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ ดังนั้นนักเรียนบางส่วนยังขาดทักษะในการอ่านข้อความที่มีความยาว หรือระยะ
ความสนใจสั้นจึงรู้สึกว่ายาก และนักเรียนบางส่วนยังขาดทักษะในการแสดงความคิดเห็นเชิง
วิพากษ์จากข้อความที่ปรากฏในบทความ ทำให้ความสามารถในการจับใจความด้อยประสิทธิภาพ
ลงไป จึงส่งผลให้ชุดการสอนนี้มีประสิทธิภาพ 90.0

5.3 ชุดการสอนที่ 3 การอ่านจับใจความงานเขียนประเภทสารคดี ชุดการสอนนี้มีลักษณะเด่นที่กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่ระบุไว้ในแผนการสอน การเลือกใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย และเนื้อหาของสารคดีที่ผู้วิจัยเลือกมาเป็นสารคดีสั้น ใช้ภาษาที่อ่านเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน อย่างไรก็ตามพบว่าชุดการสอนนี้มีข้อจำกัดอยู่บางประการคือ ธรรมชาติของสารคดีจะให้ความสาระความรู้เป็นสำคัญ นักเรียนบางส่วนเกิดความเบื่อหน่ายและประกอบกับบางส่วนนักเรียนขาดทักษะด้านการอ่าน จึงให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพด้อยลงไป ส่งผลให้ชุดการสอนนี้มีประสิทธิภาพ เพียง 86.67

5.4 ชุดการสอนที่ 4 การอ่านจับใจความงานเขียนประเภทเรื่องสั้น ชุดการสอนนี้มีลักษณะเด่นที่กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่ระบุไว้ในแผนการสอน การเลือกใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ใช้ภาษาที่อ่านเข้าใจง่าย มีการดำเนินเรื่องเร้าใจชวนติดตาม จึงทำให้นักเรียนรวมใจมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอน เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน อย่างไรก็ตามพบว่าชุดการสอนนี้มีข้อจำกัดอยู่บางประการคือ เนื้อเรื่องมีความยาวเกินไป และนักเรียนบางส่วนขาดทักษะในการอ่านตีความ จึงให้ชุดการสอนชุดนี้มีประสิทธิภาพด้อยลงไป ส่งผลให้ชุดการสอนนี้มีประสิทธิภาพ เพียง 80.00

ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงสรุปได้ว่า ชุดการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นชุดการสอนที่ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ ขั้นตอน เป็นชุดการสอนที่ส่งเสริมให้การเรียนรู้ครบสมบูรณ์ โดยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ ชุดการสอนนี้มีขั้นตอนการฝึกคิดอย่างเป็นระบบทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการการอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดีด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนที่ได้เรียนด้วยชุดการสอนการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

การสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นี้มีประสิทธิภาพ 87.5/86.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ สุจริ กระสาททอง (2541) ที่ได้สร้างชุดการสอนฝึกทำแผนภาพโครงเรื่องจากบทอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 86.02/87.10 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมลักษณ์ ไพศาลวรพงศ์ (2543) ได้สร้างชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 89.21/88.24

สรุปได้ว่าชุดการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นี้มีประสิทธิภาพ 87.5/86.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

- 1.1 ก่อนที่จะนำไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การเตรียมสื่ออุปกรณ์ เครื่องมือวัดผลประเมินผล และรายละเอียดให้เข้าใจเสียก่อน
- 1.2 การทำกิจกรรมกลุ่ม ควรชี้แจงให้นักเรียนร่วมมือกันทำงาน
- 1.3 ระหว่างสอนควรที่จะให้คำปรึกษาและดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด
- 1.4 ครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่นเวลาและกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเหมาะสมโดยคำนึงถึงกลุ่มผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการนำชุดการสอนนี้ไปทดลองหาประสิทธิภาพ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มประชากรในการวิจัยกับโรงเรียนอื่น ๆ อีก
- 2.2 ควรมีการสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญในระดับชั้นอื่น ๆ